

Livets väg

nr 27

Jesus sa: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig (Joh. 14:6).

Samvetet (del 1)

Vi talar ofta om samvetet, både i allmän och biblisk mening. ”Hur kan du ha samvete att gör så?” frågar någon. Eller: ”Jag har dåligt samvete.” Ordspråket säger: ”Ett gott samvete är den bästa huvudkudden.”

”Att ha *gott samvete* innebär att man (mår bra och) känner att man gjort rätt, och att ha *dåligt samvete* innebär att man (mår dåligt och) känner att man gjort fel. Ordet *samvete* kommer av det fornsvenska *samvit*” (Wiktionary).

David och samvetet

När David var jagad av kung Saul hände det en gång att David och hans män satt gömda längst in i en grotta. Saul visste inte detta och han gick in i grottan för att uträtta sina behov. Davids män viskade att Herren hade gett deras fiende i deras våld. David smög då fram och skar av en bit av Sauls mantel. David ville inte skada Saul men visa att han hade *kunnat* göra det. Det står:

*Men efteråt slog Davids **samvete** honom för att han hade skurit av fliken på Sauls mantel. Han sade till sina män: ”Aldrig inför Herren att jag skulle göra detta mot min herre, mot Herrens smorde, att räcka ut min hand mot honom! Han är ju Herrens smorde.” David höll tillbaka sina män med stränga ord och lät dem inte överfalla Saul. (1 Sam. 24:6-8)*

David var verkligen en kristen, för han trodde på den kommande Messias, Kristus. Han hade ett känsligt samvete. Saul var ju smord till kung på Guds befallning och David visste att det var fel att döda honom. Därför fick han dåligt samvete även för detta lilla att han bara skar bort en bit av Sauls mantel.

Läs själv fortsättningen om hur David sedan gick ut ur grottan och ropade till Saul om hur han hade skonat honom. Det står:

När David hade sagt detta sade Saul: ”Är det din röst, min son David?” Och Saul brast i gråt och sade till David: ”Du är mer rättfärdig än jag, för du har gjort gott mot mig trots att jag gjort ont mot dig. Du har i dag visat din godhet mot mig och inte dödat mig när Herren överlämnade mig i din hand. (v 17-19)

David blev säkert frestad att döda fienden som så intensivt och obarmhärtigt jagade honom. Men han gjorde det rätta och visade att han älskade sin fiende och inte vill bära hand på Guds smorde kung. Så bevarade David ett gott samvete i kärlek och tro.

I den hebreiska grundtexten används uttrycket att ”Davids *hjärta* slog honom” och så står det också i Septuaginta (LXX), den grekiska översättningen av GT. Uttrycket att ”samvetet slog honom” är alltså bibliskt. Det nytestamentliga ordet uttrycker samma sak. Det är fråga om att vårt innersta, hjärtat ”vet detsamma”. Det betyder att vi är *medvetna* om att handlingen är rätt eller fel. Vi har ju också uttrycket att vara *medveten* eller *vid medvetande*. Den som däremot är *medvetlös* är ju helt borta.

Forts. i nästa nr

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblاد

Nr 27, 10 juni 2022

Red. kyrkoherde Sten Rydh